

# Rapport fra årets langtur til Ribera del Duero

## 29. september – 4. oktober

Vi var 45 deltagere i vår beste alder som gikk på bussen en tidlig morgen ved Klubben og satte kursen nordøstover til vindistriktet Ribera del Duero og byen Valladolid, der vi skulle bo i tre netter.



Den berømte akvedukten

Det er langt dit, så etter en god lunsj i byen Ocana, stoppet vi i Segovia for overnatting. Der vandret vi under den fantastiske romerske akvedukten, oppover i gamlebyen for å spise tapas.

Vi begynte dag 2 med guidet byvandring i Segovia, som selvsagt startet ved akvedukten, bygd av romerne mot slutten av det første århundret i vår tidsregning. Akvedukten ble brukt til å føre vann inn til Segovia fra Rio Frio, en avstand på 17 km. Vannet ble først og fremst brukt til de offentlige badene og vannkildene; deretter til private bad og husholdninger. Akvedukten har ikke noe sement som holder de 20.400 granittblokkene sammen, og den var faktisk i bruk helt frem til 1900-tallet. Selve akvedukten er 823 meter lang. Den har 119 buer som er bygget med en hvelvkonstruksjon og 120 pilarer. Den har to etasjer, i den øverste gikk van-

net. Vi vandret videre gjennom gamlebyen og besøkte katedralen, som er den siste gotiske katedralen som er bygget i Spania. Den regnes som et av mesterstykkene i den baskisk-kastiljanske gotikken, og kalles «The Lady of Cathedrals». Etter dette fikk vi en guidet tur i Segovias Alcázar, altså det kongelige slott, som var en av favorittresidensene til kongene av Castilla, og det var her dronning Isabella bodde da hun ble kronet på torget i Segovia den 13. desember 1474.

Etter omvisningen ble det lunsj i en meget vakker restaurant. Helstekt spegris (cochinillos al horno) sto på menyen, og hovmesteren leste høytidelig opp reglene for tilberedning og servering av spegrisen, før han demonstrerte kvaliteten på kjøttet og sprøheten i svoret, ved at han brukte en tallerken til å dele opp grisene med. Ikke så delikat å se på kanskje, men unektelig litt spesielt. Smaken var derimot nydelig! Deretter besteg vi igjen bussen og «sov oss» mot Valladolid og sjekket inn på hotellet vårt.

Dag 3 startet med besøk i byen Peñafiel der vi besøkte den kjente bodegaen Protos og fikk en omvisning på borgen, der det også er et vinmuseum. Etter en lett lunsj, dro vi tilbake til hotellet i Valladolid for litt avslapning før kveldens festmiddag. Vi ankom restauranten, som så relativt liten og anonym ut utvendig, noe den langt fra viste seg å være. Etter å ha passert nærmest gjennom åpen ild på kjøkkenet og gått ned trappene til underetasjen ankom noen fantastiske saler! Buede og dekorerte murstenstak, nydelige veggdekorasjoner og møbler! Mat og vin av ypperste klasse! Vinen var til og med Veritas-godkjent! (se bilde).

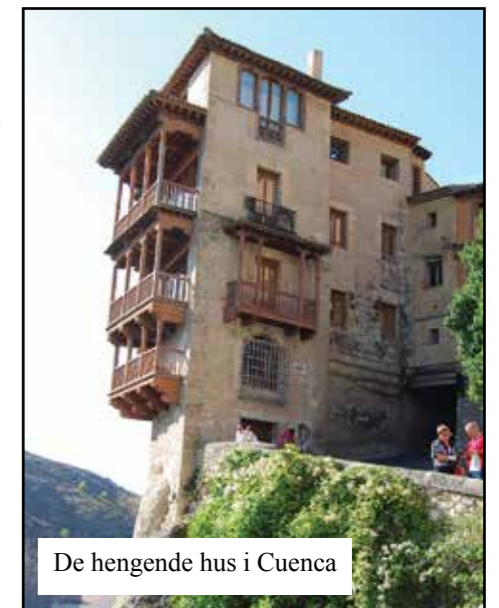
Vi åpnet dag 4 med en lang byvandring i Valladolid, og etter et par slitsomme timer inntok vi lunsj



Fantastisk fasade i Valladolid



Paradoren i Alarcón



De hengende hus i Cuenca

på egen hånd. Deretter kjørte vi til Toro for å besøke den lille Bodega Elias Mora, i byen San Roman de Hornija. Her fikk vi en innføring i Toro-vinens særegenheter, før vi hjalp til med druehøsten. 45 personer plukket faktisk en anseelig mengde druer i løpet av en halv times tid! Så tapasmiddagen vi fikk servert ute i det fri var vel fortjent.

Dag 5 kjørte vi til Rueda, områdets hvitvinsdistrikt, der vi besøkte Bodegas Yllera. Etter informasjon om bodegaens viner (med smaksprøver), gikk vi ned 3 etasjer til bodegaens hovedattraksjon, kjellergangene! Disse gangene var utgravd for hånd gjennom et par hundre år, og flere av dem ble nylig oppdaget, og innlemmet i rundturen. Turen gjennom labyrinten i kjelleren kalte de «El hilo

de Ariadna» (Ariadne's tråd), etter legenden om Theseus og Minotauren i gresk mytologi (les om dette på f.eks Wikipedia). Lunsjen vår ble også servert i en av labyrintens saler.

Deretter gikk turen mot Cuenca, der vi, etter å ha snirklet oss gjennom byen og opp i fjellene, endelig ankom vårt noe snodige hotell godt utpå kvelden. Middagen,



Katedralen i Segovia



På restaurant i Segovia



Spegris kuttes opp med tallerken



Drukehøsting hos Elias Mora



På tur i labyrinten



Venter på å smake

som ble bestilt som salat og kylling, var kokte grønnsaker og fisk. Men vi slappet godt av med en Gin Tonic i baren etterpå, og fikk oss en god natts søvn.

Siste dagen snirklet vi oss nedover til Cuenca igjen, og hadde en omvisning i denne flotte byen. Vi startet på toppen, med en flott utsikt over gamlebyen, den spinkle broen over dalen og den

storslåtte Paradoren. Vi avsluttet turen ved «de hengende husene». Så kunne de som ville gå over broen, som ble bygget opp midlertidig etter at den gamle hadde falt ned. Men arkitekten som tegnet den «midlertidige» broen var inspirert av et annet «midlertidig» byggverk, nemlig Eiffeltårnet. Og både Eiffeltårnet og broen står like fint den dag i dag. Skummelt er det å bevege seg både i tårnet

og over broen, da de beveger seg ganske mye ved vind og belastning.

Vi kom i hvert fall helskinnet over, og fant bussen vår, som tok oss videre til den bittelille byen Alarcón, der vi inntok turens siste lunsj på den flotte paradoren der. Takk til Grete og Gunnar Hestnes for en flott og innholdsrik tur!